

صفات عالیّه قضاّت از منظر اصول فقه

پژمان الهامی^۱

^۱ کارشناس رشته حقوق، دانشگاه پیام نور بيله سوار

چکیده

در حکومت جمهوری اسلامی ایران پس از مقام معظم رهبری قوای سه گانه ای وجود دارد که رئیس جمهور به عنوان رئیس قوه مجریه و اجرای قانون اساسی و با رای مردم انتخاب می شود و قوای دوم قوه مقننه است که با انتخاب نمایندگان مجلس شورای اسلامی از میان نمایندگان منتخب به عنوان رئیس مجلس و رئیس قوه مقننه می باشد و قوه سوم قوه قضائیه است که مستقیماً از طرف رهبری برای مدت پنج سال انتصاب می شود و به عنوان رئیس قوه قضائیه می باشد، آنچه که ما به آن می پردازیم صفات عالیّه قضاّت می باشد. در قانون اساسی قضاّت بصورت مستقل در قضاوت تفسیر شده است و نظر قاضی کاملاً در صدور رای و قضاوت لازم الاجراست، گرچه مراحل دادرسی بصورت پله ای یعنی احکام بدوی و مرحله بعدی احکام تجدیدنظر و مرحله بعدی عندالزوم جهت تصمیم نهایی و قطعی در صورت ارجاء پرونده به دیوان عالی کشور می باشد. در صورتی که احکام و یا پرونده های حساس عفو و تخفیف مجازات اسلامی انتخاب معاونین رئیس قوه قضائیه و یا رئیس دیوان عالی کشور و یا دادستان کل کشور با شخص رئیس قوه قضائیه می باشد که اصطلاحاً به آن قاضی القضاّت نیز می گویند به مفهوم رئیس دستگاه قضایی قوه قضائیه می باشد.

واژه های کلیدی: شرایط قاضی، آیات و روایات در مورد قاضی، عظمت و منزلت قاضی، قضاوت